

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.905/2007/5. szám.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2008. év április hó 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntető ügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pécsi Városi Bíróság 3.B.1434/2005/21. számú, valamint a Baranya Megyei Bíróság 2.Bf.468/2006/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Pécsi Városi Bíróság a 2006. szeptember 29. napján kelt 3.B.1434/2005/21. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntettségében, valamint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében. Ezért nyolc hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette; egyben a terheltet előzetes mentesítésben részesítette.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállás lényege a következő:

A Fővárosi Bíróság 1997. november 4. napján vette nyilvántartásba az Alapítványt. Ez az alapítvány megalapította 1999 májusában a T.

O. Alapítványt, és ennek tevékenységéhez 100.000 forintot biztosított. Ez utóbbi alapítvány célja többek között pedagógusok, diákok, munkatársak és szülők továbbképzése volt. Az alapítványt a Baranya Megyei Bíróság 1999. július 7-én bejegyezte, a nyilvántartás szerint az alapítvány kuratóriumának elnöke és egyben képviselője a terhelt volt.

Az alapítvány általános iskolát kívánt működtetni 2001 szeptemberétől. Ennek érdekében költségvetést készítettek 50 tanulóra, amelyben a bevételek rovatban az alapítvány rendelkezésre álló készpénzként 26.513.000 forint szerepelt. A terhelt az alapítvány nevében 2001. július 26-án kezdeményezte az iskola működéséhez szükséges engedélyezési eljárást, és ahhoz csatolta a valótlán adatokat tartalmazó költségvetést. Majd a költségvetés kiegészítésében ismételten szerepeltette a 26.513.000 forintot, mint az iskola rendelkezésére álló készpénzt, azzal azonban, hogy azt tartalékként kezeli.

Pécs megyei jogú Város Önkormányzatának jegyzője, mint engedélyező a terheltet hiánypótlásra hívta fel azért, hogy csatolja a 26.513.000 forint meglétét bizonyító eredeti banki igazolást.

A terhelt ennek érdekében - bár a hitel felvételéről nem született kuratóriumi határozat - 2001. augusztus 9-én 26.000.000 forint összegű hitelt igényelt az alapítvány nevében az annak számláját vezető Takarékszövetkezettől. Miután azonban az ehhez szükséges fedezettel az alapítvány nem rendelkezett, a pénzügyi intézet csak feltételesen engedélyezte a hitelügyletet, azzal, hogy a fedezetet később a terhelt bemutatja.

A kölcsönszerződést 2001. augusztus 9. napján meg is kötötték akként, hogy a lejárat napja 2001. augusztus 14. volt. Miután azonban a kihelyezési szabályzatnak megfelelő fedezet nem állt rendelkezésre, óvadéki szerződéssel a bank az összeget zároltatta. Ez annyit jelentett, hogy a bank az alapítvány számláján belül egy betétszámlát nyitott, és arra vezette át a hitel összegét, amelyhez azonban így az alapítvány képviselője nem juthatott hozzá.

A terhelt a szerződés aláírását követően - még aznap - egy igazolást kért és kapott a takarékszövetkezettől a számla egyenlegéről, amelyben a banki ügyintéző a banki informatikai rendszer hiányosságai miatt az egyenlegben a betétként zárolt összeget is feltüntette.

Bár a terhelt tisztában volt azzal, hogy az alapítványnak az igazolás szerinti 26.513.000 forint nem áll rendelkezésére, ezt az

okiratot mutatta be a jegyzőnek a saját készpénzkészlet igazolásaként a működési engedély és a majdani állami támogatás megszerzése érdekében.

A hitel összegét ezt követően - augusztus 14. és 15. napján - annak kamataival együtt az alapítvány számlájáról a pénzügyintézetnek visszautalták.

Az alapítványnak az általános iskola működés megkezdési engedély kiadása iránti kérelmét 2001. augusztus 29. napján a jegyző elutasította a pedagógiai program, valamint a személyi és tárgyi eszközök hiányosságai miatt.

A terhelt 2002. február 8-án ismételten kérelmet nyújtott be az alapítvány nevében általános iskola működtetése érdekében. Az iskolát nyilvántartásba vették, azonban a működés megkezdéséhez külön engedélyt kellett kérni, és ennek során igazolni kellett a meglévő saját erőt.

Azért, hogy az iskola működési engedélyének megszerzéséhez szükséges 30.000.000 forint meglétéről igazolást szerezzen, a terhelt ismételten kérelmet nyújtott be az alapítvány számláját vezető takarékszövetkezet elnökéhez hitel folyósítása iránt.

A hitelszerződést 2002. február 15-én írta alá a terhelt, és a bank a kért összeget - fedezet hiányában - a korábbival azonos módon az alapítvány számláján belül nyitott, zárolt számlára utalta. Majd a terhelt a számítástechnikai hiányosságokat ismét kihasználva a banktól ugyanezen a napon olyan igazolást kért és kapott, amelyben az alapítvány folyószámlájának egyenlegében a 30.000.000 forint szerepelt.

A hitelszerződés szerinti lejáratkor, 2002. május 15. napján az alapítvány az összeget kamataival együtt a banknak visszautalta.

A terhelt 2002. április 17. napján az általános iskola működtetéséhez szükséges kérelmet a jegyzőnek benyújtotta, ahhoz csatolta az iskola tervezett költségvetését is, amelyben az szerepelt, hogy az alapítványnak az iskola működtetéséhez 30.000.000 forint készpénz áll rendelkezésére, és csatolta az erről szóló, valótlan tartalmú banki igazolást is.

A Polgármesteri Hivatal illetékes munkatársai 2002. június 25. napján helyszíni ellenőrzést kívántak tartani az alapítvány telephelyén. Erről a jegyző a terheltet tájékoztatta, egyben

felhívta, hogy a saját erő meglétéről három napnál nem régebbi igazolást csatoljon a pénzügyintézetnek.

Ezért a terhelt a korábbiakkal azonos módon ismételtén hitel iránti igénylést nyújtott be a takarékszövetkezethez 2002. június 17. napján.

A 30.000.000 forint felvételéről a terhelt a kölcsönszerződést 2002. június 18. napján írta alá, az összeg átutalása fedezet hiányában ismét zárolt számlára történt.

A terhelt a számlájáról ismét egyenleg-igazolást kért és kapott, amelyben a fenti összeg szerepelt.

Az ellenőrzés során ezt az igazolást a terhelt bemutatta, így az iskola működését az önkormányzat jegyzője 2002. július 5. napján kelt határozatával engedélyezte.

A hitel visszautalása a banknak a szerződés lejártakor megtörtént.

Az alapítvány vagyona 2001-ben és 2002-ben az egymillió forintot sem érte el, így a hitel felvételéhez szükséges fedezettel az alapítvány nem rendelkezett. A takarékszövetkezethez a kölcsönügyletből azért nem keletkezett kára, mert a zárolt számlára utalással a kölcsön fedezetét biztosította. Az alapítvány azonban éppen erre tekintettel a kölcsönök összege felett soha nem rendelkezett, a banki egyenleg-igazolások így valótlan tartalmúak voltak.

A terhelt 2002. augusztus 27. napján az iskola nevében normatív állami hozzájárulást igényelt. A hivatal az igénylésnek megfelelően a 2002. szeptember 1. és december 31. közötti, majd a 2003. január 1. és augusztus 31. közötti időszakokra engedélyezte a normatív hozzájárulás és egyéb állami támogatás igénybevételét, és a működési engedély alapján az alapítványt 2002-ben 2.215.299 forint normatív támogatásban, valamint 2.956.120 forint közoktatási támogatásban, 2003-ban 7.462.110 forint normatív támogatásban részesítette.

A terhelt összesen 12.633.529 forint állami támogatást igényelt és kapott jogosulatlanul. A 2002-ben felvett támogatási összegből 651.400 forintot, míg a 2003-ban felvettből 2.269.881 forintot az alapítvány visszatérítette. Így összesen 2.921.281 forint megtérült.

Az iskola a 2002/2003-as tanévben működött, majd az alapítvány kuratóriuma 2003. augusztus 27-én annak megszüntetéséről határozott.

Az ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása, a terhelt és védője elsősorban a terhelt felmentése, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Baranya Megyei Bíróság a 2007. április 26-án kelt 2.Bf.468/2006/10. számú ítéletével az első fokú határozatot megváltoztatta; a terhelt terhére megállapított, jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntetteként értékelt cselekményt egy rendbelinek minősítette, a magánokirat-hamisításként értékelt cselekmény kapcsán mellőzte a folytatólagosan elkövetettkénti minősítést, és a büntetést halmazatiként tekintette kiszabottnak. Az első fokú bíróság által megállapított tényállást teljes egészében megalapozottnak találta és eljárásában irányadónak tekintette.

Az ítéletek ellen a terhelt védője felülvizsgálati indítványt nyújtott be. Annak jogalapját a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában jelölte meg.

Az indítványozó szerint a vád tárgyává tett gazdasági bűncselekményt a Btk. 2002. április 1. napján hatályba lépett módosítását megelőző törvényi rendelkezéseknek megfelelően kellett volna elbírálni, a Btk. 2. §-ára figyelemmel, mert az ennek minősített cselekmények egy részének elkövetési ideje ezt az időpontot megelőzi. Álláspontja szerint a terhelt a terhére megállapított gazdasági bűncselekményt sem az elkövetés, sem az elbírálás idején hatályos anyagi jogi rendelkezések szerint nem követte el. A közoktatás az állam feladata, így a nem közhatalmi intézmények által fenntartott iskolák finanszírozása is az állam kötelessége. Ezért az ennek érdekében nyújtott támogatás nem ingyenes, nem is kedvezményes, tehát nem minősül a törvényi tényállás szerinti gazdasági előnynek.

Megítélése szerint jogosulatlanságról azért sem lehet szó, mert az alapítvány, mint iskolafenntartó jogosult volt az előny igénybe vételére, és önmagában az a tény, hogy annak megszerzése érdekében kifogásolható magatartást tanúsított a terhelt, ezt a jogosultságot nem kérdőjelezi meg.

Vitatta az eljárt bíróságok azon jogértelmezését is, amely szerint a jelenleg hatályos törvényi tényállás már nem általában az állam által biztosított gazdasági előny jogosulatlan megszerzését, hanem pontosan meghatározott céljellegű támogatásnak a törvényben írt módon történő megszerzését szankcionálja, így a korábban hatályos

rendelkezők értelmezése nem irányadó. Megítélése szerint a támogatás, illetve a gazdasági előny megszerzése továbbra is csak akkor büntetendő, ha az jogosulatlan.

Ezen túl álláspontja szerint a működési engedély iránti kérelemhez a jogszabályi rendelkezések szerint nem is kellett volna csatolni a kérdéses okiratokat.

Vitatta ezen túl azt is, hogy a közbizalom elleni bűncselekményt a terhelt elkövette volna. Az általa benyújtott banki igazolás nem volt valótlan tartalmú, hiszen az abban szereplő, az alapítvány folyószámla-egyenlegeként feltüntetett összeg - ha zárolva is - az alapítvány számláján volt. Álláspontja szerint nem büntethető a terhelt akkor sem, ha az okirat mégis valótlan tartalmú volt, mivel azt abban a téves feltevésben csatolta, hogy annak tartalma valós; ugyanígy akkor sem felel e cselekményért, ha e tévedését gondatlansága okozta, miután a magánokirat-hamisítás vétségének nincs gondatlan alakzata.

Ezért indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot változtassa meg, és a terheltet mindkét bűncselekmény alól mentse fel.

A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az eljáró bíróságok a megalapozott tényállás alapján helyesen vontak le következtetést a terhelt bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes. Nem tévedtek az eljáró bíróságok akkor sem, amikor a jelenleg is hatályos törvényi rendelkezések alapján minősítették a terhelt által elkövetett gazdasági bűncselekményt, mivel az elkövetés időpontjában már ez volt hatályban. Helytálló a magánokirat-hamisítás kapcsán kifejtett bírói álláspont is. Ezért a megtámadott határozatok hatályban tartására tett indítványt (BF.2543/2007.).

A védő a nyilvános ülésen indítványát fenntartotta, és azt kiegészítve - a tényállást támadva - arra hivatkozott, hogy a terhelt nem azért tüntette fel az iskola működési engedélye iránti kérelemhez csatolt költségvetési tervezetben a banki kölcsön összegét, mint az alapítvány rendelkezésére álló készpénzt, illetve nem azért csatolta ahhoz a kölcsön összegét tartalmazó banki igazolást, mert gazdasági előny megszerzésére törekedett, hanem azért, hogy működtethesse az iskolát. Utalt arra is, hogy a banki rendszert nem kellett a terheltnek kijátszania, mivel minden az igazgató tudtával történt; ezt a megoldást a terheltnek a bank ajánlotta.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó; az

indítványban e tényállás nem is támadható. Így a tényállást támadó védői észrevételeket a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem vizsgálta.

A felülvizsgálati indítvány egyebekben nem megalapozott.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt az iskola működési engedélyének kiadása iránt 2001. július 26. napján benyújtott kérelemhez csatolt költségvetésben 26.513.000 forintot tüntetett fel, mint az alapítvány rendelkezésére álló készpénzt, holott ekkor még az esetleges kölcsön sem került szóba. A kölcsön igénylésére a hiánypótlási felhívást követően került csak sor, és a terhelt által ezt követően a kérelemhez csatolt, 2001. augusztus 9. napján kelt banki igazolás is ugyanilyen összegű készpénzt tüntetett fel. E két okirat tartalma valótlan volt, és a terhelt azokat - bár a fentiek szerint tisztában volt azzal, hogy ilyen összegű készpénzzel az alapítvány nem rendelkezik - annak igazolására, hogy az alapítvány az iskola működéséhez szükséges feltételeket biztosítani tudja, felhasználta. Ráadásul akkor, amikor a kérelem elbírálására sor került, az alapítvány számlájáról a kölcsön összegét már vissza is utalta a terhelt a takarékszövetkezet számlájára.

Mindezekre figyelemmel a védőnek az az érvelése, miszerint a fenti - magánokirat-hamisítás vétségeként értékelt - bűncselekményben - azért nem állapítható meg a terhelt bűnössége, mert tévedésben volt, nem helytálló. E cselekmény kapcsán így helyesen következtek a terhelt bűnösségére az eljáró bíróságok.

Nem tévedtek akkor sem, amikor az ezt követően elkövetett cselekmény kapcsán a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapították.

A terhelt a 2002. április 17. napján benyújtott működési engedély iránti kérelemhez csatolt költségvetési tervezetben az alapítvány rendelkezésére álló készpénzként - valótlanul - 30.000.000 forintot tüntetett fel, majd ehhez egy újabb kölcsönügyletet követően banki igazolást csatolt arról, hogy ez az összeg az alapítvány rendelkezésére áll. Mindkét okirat valótlan tartalmú volt, és a terhelt tisztában volt ezzel. Ezt követően került sor arra, hogy az önkormányzat jegyzője a terheltet három napnál nem régebbi igazolás csatolására hívta fel, és miután a korábbi igazolás érdekében felvett kölcsön visszautalása az alapítvány számlájáról már megtörtént, a terhelt - tisztában lévén azzal, hogy az alapítvány nem rendelkezik ezzel az összeggel - újabb kölcsönügyletet lebonyolítva egy 2002. június 21-i dátummal kiállított, valótlan tartalmú igazolást csatolt. Ez utóbbi kérelem, illetve az ahhoz mellékelte - valótlan tartalmú - költségvetés és a valótlan tartalmú

igazolás alapján került sor 2002. június 5. napján a működési engedély kiadására.

Helytálló az eljárás bíróságok azon álláspontja, miszerint a terheltnek e cselekménye megvalósította a jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntettét.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 38. § (1) bekezdése szerint a közoktatási intézménynek rendelkeznie kell a feladata ellátásához szükséges feltételekkel, így többek között a működéshez szükséges pénzeszközökkel. Ugyanezen rendelkezés szerint a közoktatási intézmény a feladatainak ellátásáról részint az alapító (fenntartó) szerv által biztosított pénzeszköz, részint egyéb bevételei alapján gondoskodik. A (2) bekezdés szerint pedig a működési engedély akkor adható ki, ha a nevelés-oktatási intézmény a fenti feltételekkel rendelkezik.

A hivatkozott törvény 118. § (1) bekezdése alapján a közoktatás rendszerének működéséhez szükséges fedezetet az állami költségvetés és a fenntartó hozzájárulása biztosítja; a (2) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy a nem állami, illetve nem helyi önkormányzati intézményfenntartók részére a központi költségvetés normatív hozzájárulást biztosít.

E rendelkezésekből következően az oktatási intézmény működéséhez szükséges fedezetet nem az állam biztosítja; ahhoz csupán hozzájárulást nyújt. Így tehát nem helytálló az indítványozó azon álláspontja, miszerint kizárólag az állam feladata a nem közhatalmi intézmények által fenntartott iskolák finanszírozása is.

Nem alapos az a védői kifogás sem, miszerint nem is volt szükség az engedélyezési eljáráshoz a valótlan tartalmú okiratok csatolására.

A közoktatási törvény 79. § (1) bekezdése értelmében a nem helyi önkormányzat által alapított nevelési-oktatási intézmény működéséhez az engedély csak akkor adható ki, ha az intézmény a törvény - fent idézett - 38. § (1) bekezdésében írtak szerinti feltételekkel rendelkezik. A (2) bekezdése szerint a működési engedély kiadása iránti kérelemhez csatolni kell azokat az okiratokat, amelyekből megállapítható, hogy a működéshez szükséges személyi és tárgyi feltételek rendelkezésre állnak. A törvény végrehajtásáról kiadott 11/1994. (VI. 8.) MKM. rendelet 6. számú mellékletének 8. pontja szerint ilyen melléklet az egy évre szóló költségvetés, amely tartalmazza többek között a források között a rendelkezésre álló készpénzt.

A rendelet 35. § (3) bekezdése alapján a jegyző az engedélyezési eljárásban vizsgálja, hogy - többek között - a pénzügyi feltételek biztosítják-e a nevelési munka folyamatos, hosszú távú, biztonságos megszervezését.

Ebből következően a jegyzőnek kötelessége volt vizsgálni, hogy a működéshez szükséges fedezetből a saját erő valóban az alapítvány rendelkezésére állt-e. Az engedély kiadására éppen azért kerülhetett sor, mert a saját erő feltüntetésére a költségvetésben - ugyan valótlanul - sor került, mint ahogy annak - valótlan - igazolására is. Ezek hiányában az engedélyt az alapítvány nem kapta volna meg és nem lett volna lehetősége a normatív támogatás igénybevételére sem.

A 20/1997. (II. 13.) Korm. rendelet - elkövetéskor hatályos - 13. § (3) bekezdése szerint ugyanis a területi államháztartási hivatal az igénylési lap és a csatolt okiratok alapján állapította meg az igénybe vehető normatív költségvetési hozzájárulást, míg a 14. § (2) bekezdése alapján ilyen csatolandó okirat a működési engedély kiadásáról szóló határozat.

Ez utóbbi - a terhelt által az igényléshez csatolt - határozat pedig tartalmazta azt, hogy az iskola működésének megkezdéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel az alapítvány rendelkezett, illetve azt is, hogy ennek igazolására a kérelmező csatolta a tanévre vonatkozó költségvetést és a pénzügyi fedezet rendelkezésre állásáról szóló banki igazolást.

A normatív állami hozzájárulás megállapításánál erre a határozatra volt figyelemmel a területi államháztartási hivatal.

A terhelt a működési feltételek tekintetében megtévesztette az engedélyezési eljárásban eljáró hatóságot, így az igénylés jogosulatlansága, illetve a megtévesztés mibenléte kapcsán kifejtett védői álláspont sem helytálló. Ahogy az a fenti rendelkezésekből kiderül, normatív támogatás csak abban az esetben vehető igénybe, ha az jogszerű; az iskola működtetésére és ennek megfelelően a támogatás igénybe vételére azonban az alapítványnak nem volt jogosultsága.

Mindezek alapján helyesen következett az eljárt bíróságok arra, hogy a költségvetésből nyújtott pénzügyi támogatást a terhelt valótlan tartalmú okirat felhasználásával szerezte meg.

Az Államháztartási Hivatalhoz a normatív támogatás iránti igényét a terhelt 2002. augusztus 27. napján jelentette be, és a hivatal határozata 2002. október 1. napján kelt. Ezért nem alapos az a

védői álláspont sem, hogy e cselekmény megítélése kapcsán a Btk. 2. §-ára figyelemmel a 2002. április 1. napját megelőzően hatályban volt büntető anyagi jogi szabályokat kell alkalmazni.

Így a jogerős határozat szerinti minősítés a gazdasági bűncselekmény kapcsán megfelel az elkövetéskor hatályos törvényi rendelkezéseknek.

Tévedtek azonban az eljáró bíróságok, amikor úgy ítélték meg, hogy a hamis tartalmú magánokiratok felhasználásával kiadni kért, illetve ténylegesen kiadott engedély kapcsán a terhelt közbizalom elleni cselekményei a magánokirat-hamisítás vétségének tényállását merítették ki.

Az alapítványi iskola működését engedélyező határozatot közigazgatási szerv ügykörén belül adta ki, a megszabott alakban; így ez az okirat teljesen bizonyította a benne foglalt adatokat. Ezért a Pp. 195. §-ára figyelemmel közokiratnak minősül.

A terhelt a valótlan tartalmú magánokiratok felhasználásával a jegyzőtől olyan okirat kiadását kérelmezte, amely valótlan adatokat tartalmazott volna, illetve a második alkalommal az ugyancsak valótlan tartalmú magánokiratok alapján az önkormányzat jegyzője olyan okiratot adott ki, amely ugyancsak valótlan adatokat tartalmazott. A fentiek szerint pedig ezen, a jegyzőtől kiadni kért, illetve az általa kiadott okiratok közokiratnak minősülnek.

A Btk. 274. § ((1) bekezdés c) pontja szerint közokirat-hamisítás büntetést követi el az, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére vonatkozó valótlan adatot közokiratba foglaljanak.

Így a terhelt a 2001 júliusában benyújtott engedélyezés iránti kérelemmel a közokirat-hamisítás büntetének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét, a 2002. április 17. napján benyújtott engedélyezés iránti kérelemmel pedig e bűncselekmény befejezett alakzatát valósította meg; az az engedélyről szóló határozat meghozatalakor, azaz 2002. július 5. napján vált befejezetté.

Miután a közbizalom elleni utóbbi - befejezett - bűncselekmény nem alaki, hanem anyagi halmazatban áll a gazdasági bűncselekménnyel, a terhelt bűnösségét az eljáró bíróságoknak e cselekményben is meg kellett volna állapítani.

A Be. 423. § (4) bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül, és ettől eltérő szabályt a törvény csak a terhelt terhére benyújtott indítvány kapcsán tartalmaz; így a terhelt javára benyújtott felülvizsgálati indítvány esetében nincs helye a megtámadott határozat megváltoztatásának a terhelt terhére.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2008. április 1.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Ibolya s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

írnok

AIné